

Гедзь Таралай

Олександр Виженко

Гедзю, гедзю Таралай,
Ти нас більше не кусай,
Бо покличемо джмеля,
Він тебе відгамселя;
А покличемо блощицю,
Будеш битий в потилицю;
А як прийде наш козел,
Він ті крильця обгризе;
А прискочить жабеня,
То й відвідаєш кия;
А заявиться кабан –
Взнаєш, що то – калабан;
Тільки сокіл завітає,
Він тебе відлататає;
З ним завжди літа метелик,
Він тебе віддухопелить;
Он уже і квочка квокче,
Вона гедзя відкудовчить;
Хочеш бебехів дістати? –
Будем півня закликати;
Глянь лише – летить комарик,
Він тя швидко віддюбарить!..

Ізлякався Таралатий,
Швидко-швидко став тікати,
Навіть кінь, якби схотів, –
Наздогнати б не зумів.
– Гедзю, гедзю, утікай!
Й більше нас не зачіпай!